

Жар-Птиця

Жиленко Ірина Володимирівна

Сусідка моя — чарівниця —
годувала надвечір родзинками
у клітці золоту Жар-птицю
з очима-намистинками.

І як воно трапилось — хто його зна —
та тільки дверцят не замкнула вона.
Рвонулась на волю чудесна Жар-птиця,
і враз освітілась
казково столиця.
Летіла все вище, так гарно, так вільно,
як в найзолотішім, найкращім мультфільмі...
Дорослим і дітям
яснішали лица:
«Як хороше жити
під сонцем Жар-птиці!»
І тільки ота трьохсотлітня г'ава,
яка себе називала Павою
(старезна, без ока, та ще й кульгава),
знайшла Жар-птицю непристойно яскравою.

І вся вороняча орава
зчинила люту стрекотняву:
«Вона яскра-яскра-яскрава!
Таку чужу нескромну птицю
тримать годиться
тільки в клітці!»

Вже третій день — нема Жар-птиці.
І людям посмутніли лица.
О, не сумуйте. Її нема,
бо — розумієте? — зима.
Жар-птиця ж — птаха екзотична,
південна, до снігів незвична.
Ну, от і простудилась трішки.
Лежить вона терпляче в ліжку,
п'є молоко, клює родзинки,
чита «Барвінок» і «Мурзилку».
Пішли на лад у неї справи.
І скоро знов злетить вона
на злість лихим, кульгавим г'авам,
на новорічну радість нам!

Постійна адреса: http://ukrlit.org/zhylenko_iryna_volodymyrivna/zhar_ptytsia